

Is There Really Free Will? And How many Timelines? Yázhí Swaruu - Extraterrestrial Contact

<https://youtu.be/c6TGn7g1neo>

Published on 26 oktober 2020 by Cosmic Agency, Gosia

IS ER ECHT VRIJE WIL EN HOEVEEL TIJDLIJNEN YÁZHÍ SWARUU - BUITENLANDS CONTACT

Gepubliceerd op 26 oktober 2020 door Cosmic Agency, Gosia

<https://youtu.be/c6TGn7g1neo>

Yazhi: Wat er ook eerder is gebeurd, in andere tijdlijnen van jou, zal zich nooit herhalen. En aan de andere kant staat alles vast, dus wat je ook doet, dingen lopen altijd zoals ze zouden moeten gaan. Dus ik twijfel op dit moment zelfs aan de vrije wil. Zie het als een illusie.

Gosia: Ja, dat is iets wat ik niet helemaal kan begrijpen... hoeveel is vast en hoeveel niet.

Yazhi: Simpel: Alles is volledig statisch en vast. Maar het 'alles' is complex. Dus zelfs als je een keuze maakt waarvan je denkt dat het onvoorspelbaar is, verander je helemaal niets. Je denkt alleen dat het anders is, maar het is toch precies wat er ging gebeuren. En als je naar het verleden gaat om het te veranderen, ga je begrijpen dat dat op zichzelf ook vast staat en deel uitmaakt van de hele Matrix van de werkelijkheid.

En zelfs de gebeurtenissen die je probeert te veranderen, kom je er al snel achter dat de dingen die je doet, je poging om die dingen te veranderen die je wilt veranderen, er in de eerste plaats de oorzaak van zijn dat ze gebeuren. Vrije wil is dus een illusie. Je leeft in de illusie dat je een keuze hebt, omdat je je niet herinnert wat er daarna gaat gebeuren. Dus je kijkt alleen naar de film die zich voor je ontvouwt. De film van je leven.

Gosia: Je zei: Je denkt alleen dat het anders is, maar het is toch precies wat er ging gebeuren. " Waarom zou het toch iets gebeuren? Omdat er miljoenen alternatieven zijn. Ze gebeuren dus ALLEMAAL tegelijk. Dus, wat is het precies dat MOET GEBEUREN? Er bestaat niet zoiets als ik het zie.

Yazhi: Je denkt dat je een keuze hebt. Maar dat is alleen omdat je niet weet wat er gaat gebeuren.

Gosia: Maar wat er VERVOLGENS gebeurt - daar zijn miljoenen varianten van. En daarin is een vrije wil om nee te kiezen?

Yazhi: Precies. Maar het zijn geen alternatieven. Je denkt alleen dat het alternatieven zijn in de beperkte, zeer beperkte kijk van je bewustzijnsbewustzijn.

Gosia: Ja, want vanaf het hoogste niveau is het toch allemaal gelukt ja? Ik denk dat we dit in een video hebben besproken.

Yazhi: Op het moment dat je meer bewustzijn krijgt, zie je dat het allemaal met elkaar verbonden is en dat je eigenlijk geen keus had. Je kijkt maar naar een klein deel van een vaste werkelijkheid, dus je keuzes zijn altijd beperkt tot een vast, vooraf afgesproken waarnemingsgebied. Als een olifant in het donker, en je kijkt ernaar met een kleine zaklamp. Je ziet delen van de olifant en je ziet de verschillen tussen de delen. Dat is je bewustzijn. Maar het blijft altijd een olifant en dat kun je niet veranderen!

Dat is de illusie van een vrije wil, een keuze. Want vanuit een beperkt perspectief van een ziel, als een fragment van een grotere zielenrealiteit, Bron, heb je wel een onbeperkt aantal keuzes, maar alleen vanuit je beperkte waarneming. Omdat je waarneming beperkt is. Maar als je groeit in bewustzijn van het absolute, het alles, dan begin je te zien dat je inderdaad geen keus had. Dat alles wat je eerder deed, je keuzes, alles was wat je kon doen in die bepaalde tijd of dat moment. Altijd volgens een voorgeplande vaste werkelijkheid.

Gosia: Vooraf gepland door wie? Jij? Dan is het hoogste dat ik miljoenen tijdlijnen tegelijk van tevoren plant? En keuzes?

Yazhi: Zelfs de chaos van de aarde van vandaag wordt veroorzaakt door de mensen die haar leven. Omdat het altijd zij en zij zijn die dezelfde fouten maken. En ze hadden geen keus vanwege hun zeer beperkte begrip.

Vanuit de waarneming van een beperkte ziel, met beperkte waarneming, heb je onbeperkte keuzes en mogelijkheden. Je denkt dat het aleatorisch is, maar dat is het niet. Als je een stap achteruit doet en het grotere geheel ziet... Je ziet dat er nooit meerdere tijdlijnen waren. Er waren ook geen meerdere keuzes. Het was er maar één.

Gosia: Wat bedoel je met één?

Yazhi: Woorden zijn niet voldoende om dit over te brengen. Als je bij een weg komt en je ziet een splitsing. Je denkt dat je de keuze hebt om naar rechts of links te gaan. Dus je kiest ervoor om te zeggen... juist. En je denkt dat je links had kunnen kiezen. Maar alles voor je en alles voor je zorgde ervoor dat je het goede koos en je had alleen maar het goede kunnen kiezen. Zelfs als je stopt en teruggaat en dan linksaf slaat, is het nog steeds een illusie.

Gosia: Maar er is ergens een andere ik die links kiest en verschillende levenservaringen heeft die naar links leiden. Juist?

Yazhi: In zekere zin wel. Vanuit een beperkt perspectief, maar niet vanuit een uitgebreider perspectief. Er zijn geen tijdlijnen van bovenaf. Het is er maar één. Ik moet nu gaan. Ze bellen mij,.

Gosia: Holly molly, dit heeft dan zoveel meer uitleg nodig.

Yazhi: Ik heb dit niet correct uitgedrukt. Wil je morgen eerder doorgaan?

Gosia: Dat deed je. Alleen nog niet de volheid ervan. Ja natuurlijk. Dank u.

Yazhi: Welkom.

VOLGENDE DAG

Yazhi: Mensen hebben de neiging om te denken dat ze alles weten, altijd, en ze raken gehecht aan ideeën, en ze maken ze tot de hunne alsof het objecten zijn. En als je ze een nieuw idee geeft, is het alsof je dat dierbare voorwerp van ze afpakt.

De mensen die denken dat ze gevorderd en in spiritualiteit zijn, E.T.'s en zo, zijn door elkaar geprogrammeerd om tijdlijnen te begrijpen die los staan van hen, dingen zoals een treinspoor waar ze zich op bevinden en die naar een andere kunnen worden verplaatst. Vandaar de concepten 'positieve tijdlijn' en 'negatieve tijdlijn'.

Maar de dingen zijn niet zo eenvoudig. Zoals ik eerder heb beschreven, is wat elke persoon waarneemt en in overeenstemming met zijn/haar bewustzijnsniveau van waarneming, met recht en technisch gezien een "tijdlijn" op zich. En de keuzes die elke persoon op elke tijdlijn maakt, produceren een reeks extra gebeurtenissen waardoor ze tijd begrijpen als iets dat van het verleden naar het heden en vervolgens naar de toekomst gaat.

Dus, zoals ik eerder heb beschreven, tijdlijnen als een reeks vaste lijnen met een vaste reeks gebeurtenissen in progressie in elk van hen. En elk bewustzijn springt van het waarnemen van wat er op de ene lijn gebeurt naar wat er ook in de volgende gebeurt, waarbij hoe dramatischer de verandering van de gebeurtenissen in de ene, hoe langer de sprong naar een andere lijn die meer verschilt van de oorspronkelijke. Vandaar de term Quantum Jump.

Zijn of begrijpen dat de lijnen die het dichtst bij elkaar staan het meest op elkaar lijken, en hoe meer ze uit elkaar liggen, hoe meer ze van elkaar verschillen. Dit is nog steeds een ruwe analogie met lijnen. Maar ik moest iets gebruiken om het allemaal te beschrijven.

Nu verder met een ander onderwerp dat in dit wordt omgezet. Geschiedenis. Er wordt gezegd dat de geschiedenis een vaste lijst is van gebeurtenissen in chronologische volgorde. Maar de geschiedenis werd geschreven door de overwinnaars. En de mensen aan de macht, altijd. En als je merkt dat het slechts een herinnering is aan gevecht na gevecht, met weinig tot geen relevante alternatieve onderwerpen, of alleen als secundaire referentie.

Maar naast het feit dat de geschiedenis zoals die aan mensen is gepresenteerd niet weerspiegelt wat er werkelijk in het 'verleden' is gebeurd, moeten we een ander probleem onder ogen zien dat alleen duidelijk wordt voor degenen die veel in de tijd hebben gereisd.

Er is niet slechts één verleden.

Er zijn talloze verledens met talloze gebeurtenissen, die ook nog eens van elkaar verschillen, van net even anders tot heel anders. Dus dat is wat mensen tijdlijnen noemen, collectieve tijdlijnen. Maar ze beschouwen ze nog steeds als afzonderlijke dingen die elkaar nauwelijks of nooit hinderen. Dit is absoluut niet zo.

Alle gebeurtenissen in alle zogenaamde tijdlijnen zijn even relevant voor een huidig punt in 'tijd' dat we nu noemen, vanuit het perspectief van het persoonsbewustzijn dat dit alles waarneemt. Dit betekent dat er niet één verleden is. Dat talloze en talloze gebeurtenissen die verschillend zijn allemaal relevant zijn en allemaal vormen wat elk persoonsbewustzijn het heden noemt vanuit zijn gezichtspunt.

In mijn geestesoog... terugkomend op het parallelle-lijnvoorbeeld dat ik eerder heb gebruikt, zie ik talloze, in de miljarden en meer, tijdlijnen die samenkomen in één enkel punt waar ze elkaar allemaal raken. Als een zwart gat dat alles erin buigt. Alles op één punt. Punt dat in zijn eigen tempo, snelheid en intentie voortbeweegt. En alle voorgaande tijdlijnen die erin samenkomen, vormen wat het is, als een tijds singulariteitspunt.

En op zijn beurt... Nogmaals, dezelfde ontelbare miljarden "tijdlijnen" weergegeven als parallelle lijnen in een grafiek komen uit dat singulariteitspunt en verspreiden zich ervoor in wat je de toekomst zou kunnen noemen.

Maar het is niet echt. Het maken van onze grafiek vooruitgang in conceptuele ontwikkeling tot een vortex die alle gebeurtenissen en reeksen van gerelateerde gebeurtenissen, tijdlijnen genaamd, in het midden concentreert. Precies zoals een zwart gat.

AFBEELDING 1

Maar dan klopt dit beeld ook niet... Omdat het een plat vlak erboven voorstelt. Het moet een bol zijn. Een driedimensionaal gat is een bol. Dat is een tweedimensionaal gat in de afbeelding.

Dus alles komt uit dat singulariteitspunt dat in feite alles creëert. Het wordt gevormd door de keuzes en de gegevens die het in zijn verleden-als-persoonlijke waarneming heeft waargenomen en daarmee neemt het het altijd illusoire heden waar en vormt het de keuzemogelijkheden om te vormen wat het zijn toekomst zou noemen.

Dat singulariteitspunt is een persoonsbewustzijn. Een persoon, een voelend wezen, wetende dat het bestaat. Het weet misschien niets, de geheimen van het universum ontsnappen eraan. Maar het enige wat het weet is dat het bestaat. En vanuit dat beperkte gezichtspunt creëert het alles. Het verleden, zijn verleden bestaat niet meer zoals zijn toekomst dat ook niet doet. De één als geen bestaand als de ander.

Geloven in iemands verleden als iets dat onontkoombaar en onmogelijk te veranderen is, is net zo onwerkelijk als te denken dat de toekomst ook in steen gebeiteld is. Beide zijn kneedbaar, beide zijn even onzeker als de ander. Het enige dat de een van de ander definieert, is een idee in de geest van het onderwerp.

BEELDEN 2-5

Dit punt hierboven is volkomen geldig vanuit het gezichtspunt van iemand, een bewustzijn dat een ervaring heeft en een opeenvolging van gebeurtenissen waarneemt die hij of zij tijd noemt. Dus vanuit dit oogpunt is er een vrije wil. Zoveel vrije wil dat je ook je verleden kunt veranderen. En je kunt zo veel als je kunt beslissen voor je toekomst, wat het gaat worden. En dat zou iedereen moeten doen om vooruit te komen als bewustzijn en als mens. Verander de perceptie en de betekenis van ieders verleden, verwijder de ongewenste gebeurtenissen en vervang ze door gebeurtenissen met een gemakkelijker en positievere betekenis.

Maar vanuit een ander gezichtspunt, de meer uitgebreide. Als alles samenkomt in één punt, of het nu verleden of toekomst is, punt dat we het heden noemen, en dat heden is en kan alleen worden

gegenereerd door een bewuste waarnemer, dan staat alles vast en speelt de waarnemer alleen terug wat er al is.

Maar aangezien je oneindige keuzes hebt, zelfs als ze allemaal vast zijn, zou dat betekenen of gelijk staan aan het hebben van een volledige vrije wil. En geldig zoals hierboven beschreven.

Maar het is hier waar de zaken ingewikkelder worden. Omdat, zoals ik hierboven al zei, tijdlijnen echt geen afzonderlijke reeksen van gebeurtenissen zijn, springt een onderwerp van de ene naar de andere om een persoonlijk verhaal te creëren, een persoonlijke tijdlijn van gebeurtenissen. Alle gebeurtenissen, zouden we kunnen noemen, van verschillende tijdlijnen, zowel de meest nabije als de meest gelijkende, de verdere en meer verschillende... ze interfereren allemaal voortdurend met elkaar.

Een gebeurtenis in wat we een andere tijdlijn zouden kunnen noemen, vormt de gebeurtenissen in deze waargenomen en in alle andere en vice versa. Dus alle gebeurtenissen die we aleatorisch noemen, zonder uitleg, freaky of meer algemeen beschouwd als het leven, als dingen die gewoon gebeuren en we nemen allemaal als vanzelfsprekend aan dat ze allemaal "een logische oorzaak moeten hebben" hebben hun oorzaak en wortels in een andere reeks tijdlijnen .

Ze komen allemaal samen, alle gebeurtenissen in alle tijdlijnen komen samen op één enkele plek. Zoals hierboven beschreven. Dus, in blok, allemaal samen, vormen ze één enorme enkele tijdlijn. Zo massief dat het het absolute omvat, het alles, en dat zou noodzakelijkerwijs betekenen dat het niet slechts in één waargenomen richting kan stromen, vandaar mijn eerdere beschrijving van Tijd als een steeds groter wordende en samentrekkende sfeer die bestaat uit ontelbare miljarden en miljarden tijdlijnen. Dat betekent dat de tijd in alle richtingen stroomt en ook omgekeerd. En dat staat gelijk aan stilte, aan helemaal geen tijd. Vanuit dat meer uitgebreide gezichtspunt is alles in steen gebeiteld.

Als je een beperkt bewustzijn hebt, zoals we allemaal hebben, kunnen we maar een beperkt aantal dingen, gebeurtenissen, zien. Maar naarmate je bewustzijn groeit, begin je steeds meer dingen te zien die er altijd waren, maar je had niet het bewustzijn dat nodig was om ze waar te nemen. We beginnen ze niet alleen te zien, maar we beginnen de samenhang tussen hen allemaal te begrijpen. De oorzaak en het effect daartussen dat veroorzaakt wat we een gebeurtenis noemen.

Dus wat voorheen onbekend was, wordt ineens verklaarbaar, logisch en dus bekend. En dat komt neer op het waarnemen van meerdere tijdlijnen als één. Verschillende tijdlijnen die voorheen als afzonderlijke werden gezien, met weinig tot niets met elkaar te maken.

Dus naarmate je vordert in je bewustzijnsperceptie, groeit en groeit je bewustzijn van alles. En dat betekent, zoals eerder beschreven, dat je steeds meer gegevens kunt verwerken, niet zoals bij lege memorisatie. We breiden ons bewustzijn uit en vormen onze ziel en geest in de mate dat we dan creëren of manifesteren wat we de wereld waarin we leven noemen. En dat is op zijn beurt wat we een dichtheid van bestaan noemen.

Naarmate we groeien in perceptie van meerdere tijdlijnen, creëren we voor onszelf onze persoonlijke tijdlijn. Hoe groter ons begrip en ons bewustzijn in het algemeen, hoe groter de tijdlijn zal zijn, groter omdat er meer dingen in staan, meer gegevens. Van daaruit creëren we een persoonlijke wereld volgens onze toegepaste kennis door onze waarneming en bewustzijn. We worden ons plotseling meer en meer bewust van alle gebeurtenissen die samenhangen om een andere te creëren. Zo worden bijvoorbeeld mysteries uitgelegd.

Maar dit betekent ook dat andere mensen in een lagere staat van gegevensverwerking in bewustzijn, een lagere dichtheid genoemd, ons niet kunnen begrijpen, zoals wij hen doen, omdat hun perceptie volledig door ons wordt begrepen, maar wij niet door hen, omdat we zo veel zijn. meer uitgebreid in bewustzijn. Dus wat ooit aparte tijdlijnen waren, wordt er ineens één voor ons. Daarom kunnen we het formeel onverklaarde verklaren.

Maar dit proces houdt nooit op, naarmate we ons meer bewust worden van gegevensverwerking, gaan we voorheen afzonderlijke tijdlijnen samenvoegen om er één te vormen, degene die we als de onze zien. (Dit proces is ook verwant aan het vormen en maken van onze eigen ziel terwijl we doorgaan).

Maar we komen op het punt waarop we zoveel tijdlijnen kunnen zien, verwerken en begrijpen in vergelijking met het gezichtspunt van een andere set van bewustzijnsbewustzijn van mensen, dat we dat kunnen zien vanuit dat meer uitgebreide perspectief, en het observeren van de minder ontwikkelde bewustzijn, kunnen we zien dat vanuit dit gezichtspunt de toekomst net zo in steen gebeiteld is als het verleden. Omdat de opties aan de voorkant erg beperkt zijn, wordt het zo veel omgezet in één.

Maar dan draai je je om om jezelf te zien. En je weet dat je in dezelfde omstandigheden verkeert als degenen die je vanuit jouw gezichtspunt "lager ontwikkelde bewustzijnen" noemde en je realiseert je dat in dit geval zoals beneden zo, is boven, en je hebt veel werk te doen om je persoonlijke bewustzijn, perceptie en ziel.

Wat is tijd?

Het is een onontkoombaar deel van jou, jij bent het. Je kunt geen zelfbewustzijn hebben zonder een soort tijdelijke waarneming. Ik-niet-ik. Ik heb een gedachte / ik deed het niet eerder.

Je voelt dat je de tijd niet kunt beheersen, maar dat is een illusie. Omdat je jezelf niet genoeg kent. Je zit vast in een reeks ideeën, zoals de tijd die voorwaarts vloeit, zoals verwezen naar... wat? Naar uiterlijke dingen, maar ja, dat zit in je hoofd en daar alleen. Tijd als iets oncontroleerbaars komt voort uit welke delen van jou dan ook waarvan je je niet volledig bewust bent, of waarvan je je niet bewust bent. Dit betekent dat tijd voortkomt uit je onbewuste, en dat je onbewuste het onmetelijke, onmetelijke grootste deel uitmaakt van wat je ook bent.

Maar je gaat jezelf steeds meer begrijpen, alles in je opnemen, begrijpen waarom je reageert zoals je doet, zonder oordeel en ook met oordeel. Alles inclusief. Door je schaduwen, je donkerste kant, bloot te leggen, word je je steeds meer bewust van hoe tijd wordt gemaakt en van jou komt.

Wat je denkt, en hoe je denkt, de betekenis die je aan je gedachten geeft, bepaalt de tijd voor jou. Dus hoe meer je jezelf kent, hoe meer je je tijd in de hand hebt. Want jij bent tijd en tijd ben jij.

Gosia: Bedankt! Wauw oke. Ik moet zeggen dat ik dit nog vele malen moet lezen en erover nadenken om meer te begrijpen. Omdat het een nieuwe invalshoek is. Ik heb een aantal vragen die ik heb opgeschreven. Ok eerste vraag die ik moet begrijpen. Je zei dat er talloze tijdlijnen zijn, die allemaal samenkomen in één. Maar is er een afzonderlijk ik, fysiek, in elk van hen? Of hoe? Ik verwijs naar ik als Gosia... niet de ik vanuit het uitgebreide perspectief. Vanuit de uitgebreide weergave is er slechts één I.

Yazhi: Zoals met veel dingen die ik heb beschreven, ja, er is een "andere" jij in elke tijdlijn, omdat je verschillende dingen doet in elk van hen, van de iets andere tot de volkomen extreem verschillende. Dus dat komt erop neer dat je helemaal een andere jij bent, omdat je weer een andere reeks

ervaringen hebt en zoals ik ergens anders heb beschreven die andere reeks ervaringen jou definieert als een andere ziel.

Toch komen ze allemaal samen, al degenen die jij bent, komen samen in één, jij degene die dit leest. Ze definiëren allemaal jou en alle ervaringen die ze hebben gehad en hebben en zullen in jou samenkomen als het "zwarte gat" dat je bent.

Je bent een dichtheid, je bent een "universum", je bent het absolute. Al het andere, vooral wat je andere mensen noemt, ben jij gewoon in een andere tijdlijn die verschilt van degene die jij als de jouwe waarneemt.

Verschilt tot het punt waarop je ze ziet als verschillende mensen, geslachten, uiterlijk, maar ze zijn gewoon meer van jou, en je definieert ze zoals ze jou allemaal definiëren, daarom zijn we allemaal verbonden, daarom zijn we allemaal één.

Op een heel reële manier zijn sommigen meer verruimd in bewustzijn dan dat van anderen, daarom creëren jullie wat jullie een hogere ik, een hoger zelf noemen. Maar ook dat is slechts een concept dat beperkt is tot één of ander gezichtspunt.

Dus beide dingen zijn correct: er zijn andere jij's in andere waargenomen tijdlijnen. En er is geen andere jij in andere tijdlijnen, want jij bent ook de som van ze allemaal die een hogere jij vormen, een verenigd veld jij, het absolute, daarom ben jij alles wat bestaat en dan zijn er geen anderen en kunnen er geen anderen zijn in elke andere zogenaamde tijdlijn, omdat je ze allemaal hebt verenigd in je bewustzijnsgevoelingsperceptie, daarom Bestaansdichtheid, dat zou heel hoog zijn.

Gosia: Waarom komen ze allemaal samen in mij die dit leest, en niet in ik die dit leest en in een andere Gosia ergens anders samenkomt die dit NIET leest maar kookt?

Yazhi: Vanuit haar gezichtspunt komen ze samen in haar, vanuit het jouwe komen ze samen in jou, maar omdat ze allemaal jou zijn, creëer je een verenigd veld, een singulariteit, waar het niet uitmaakt wat je je bewust bent van dit alles, het is altijd stil u, daarom convergeert allen in u en u alleen.

Elk bewustzijn is de singulariteit, elk voelend wezen. Ze zijn "het"; ze zijn allemaal één. Elk creëert zijn eigen universum en het ultieme universum. Allemaal verbonden, allemaal één.

Wat zijn "verschillende mensen"? Het zijn allemaal ideeën die door henzelf zijn gecreëerd, door die ene. Jij bent degene, het verenigde veld. We zijn staande golven, en idee, dat zijn we allemaal. We zijn allemaal één idee dat we hadden.

Gosia: Ja oké... nu. Je zei: het komt allemaal voort uit één singulariteitspunt... bewustzijn van een persoon. Maar dan convergeert het ook in één. Dus het komt uit één en convergeert in één? Er is niets anders dan Eenheid. Aan beide kanten dan.

Yazhi: Het zijn allemaal ideeën. Het zijn allemaal ideeën, het idee dat iets "verleden" was, zal het op de ene manier doen convergeren, het idee dat iets in de toekomst is, zal op een andere manier convergeren en alle varianten in het midden.

Uiteindelijk is deze lijnanalogie een lineaire grafische poging om iets onillustreerbaars te illustreren. Simpel uitgedrukt.

Alles, verleden, heden en toekomst, zijn ideeën die worden gegenereerd door het bewustzijn dat jij bent.

Gosia: Begrepen. Nu deze vraag: je zei dat het allemaal kneedbaar is... Zelfs het zogenaamde verleden, de gebeurtenissen zijn allemaal kneedbaar. Waarom is de vrije wil dan de illusie als de gebeurtenissen kneedbaar zijn door het bewustzijn/de waarnemer? Want vanaf het hogere niveau staat dat ook nog vast? Elke keuze?

Yazhi: Vanuit één gezichtspunt, vanuit de lagere gezichtspunten is er vrije wil, maar naarmate je je bewustzijn uitbreidt, begin je te begrijpen dat je alleen had kunnen handelen zoals je handelde, want naarmate je bewustzijn zich uitbreidt, besef je waarom je steeds minder keuzes hebt vanuit één of andere specifieke situatie waar je vanuit gaat.

Gosia: Waarom minder en minder? Waarom had je alleen op die manier kunnen handelen?

Yazhi: Omdat je vanuit een lager bewustzijnspunt veel keuzes ziet (vrije wil) en je denkt dat je dingen kunt veranderen. En het wordt nog duidelijker wanneer je door de tijd reist en gebeurtenissen in het verleden probeert te veranderen om de toekomst te veranderen.

Maar dan realiseer je je dat juist het feit dat je naar het verleden gaat om die ongewenste gebeurtenissen te veranderen, de oorzaak is dat ze in de eerste plaats zijn gebeurd. Dit betekent dat zelfs voordat je het idee had om door de tijd te reizen om een ongewenst verleden te veranderen, dat al gedaan was. Je was al naar het verleden gereisd om de gebeurtenis te veranderen, maar als gevolg daarvan is het gebeurd.

Dus je probeert het opnieuw te veranderen, op een complexere manier, en je realiseert je alleen dat wat je ook doet, ook dat de gebeurtenissen heeft veroorzaakt die hebben geleid tot de vorming van de eerste ongewenste gebeurtenis in de eerste plaats. Je was gewoon niet in staat om het verband te zien tussen alle gebeurtenissen die tot de één of de ander leidden.

Dat is het proces dat ik beschrijf als het vergroten van het bewustzijn om te verenigen wat we voorheen als verschillende tijdlijnen beschouwden. Ze allemaal laten samenkomen in één, degene die we momenteel waarnemen.

Gosia: Ja, maar je zei eerder dat het veranderen van die gebeurtenissen in het verleden, tijdreizen, geen invloed heeft op de tijdlijn waar je vandaan kwam. Dat die onaangeroerd bleef. Dat is wat ik nog steeds niet begrijp.

Yazhi: Je gaat het verleden niet veranderen, aangezien de dingen vanuit dat oogpunt vrij vast staan. Maar je kunt je verleden veranderen vanaf het punt waar je nu bent. Zoals in je huidige perceptie en begrip van het waarom van dingen.

Maar zelfs tijdreizen en het verleden veranderen betekent dat je nog steeds die illusie vasthoudt, want zelfs als je een ongewenste gebeurtenis stopt, kijk je alleen maar naar de spiegelgebeurtenis ervan. Gebeurde vs. gebeurde niet, omdat alles wat is het tegenovergestelde creëert.

Dus zelfs waar je nu kijkt als in iets dat je hebt veranderd en dankzij jou niet is gebeurd, kijk je alleen naar een andere reeks gebeurtenissen (tijdlijn) die ook de gebeurtenis beïnvloedt en definieert waar de ongewenste gebeurtenis in feite plaatsvond. Kortom je hebt niets gedaan. Omdat zelfs het veranderen van een evenement het evenement zelf vanuit een ander gezichtspunt zal definiëren, en beide tijdlijnen definiëren en creëren elkaar. Daarom is het opgelost.

Als een veelvoorkomend probleem waar ik tegenaan loop als ik dit soort dingen uitleg... Sommige concepten zijn geldig vanuit het ene niveau en vanuit het oogpunt, maar niet vanuit het andere. Maar tegelijkertijd definiëren beide elkaar uiteindelijk.

Gosia: Ja, dat weet ik. Ok, ik begrijp dit nog steeds niet... laten we naar het zeer nuchtere niveau gaan. Voorbeeld van iemand die de keuze heeft om bijvoorbeeld naar school te gaan in de ene stad A of om een heel andere reden naar een andere stad B te verhuizen. Ze kiest voor B. Waarom is volgens dit naar de stad B gaan het enige wat ze had kunnen doen? Als ze even gemakkelijk had kunnen kiezen, de andere weg? Gezien vanuit haar perspectief. Maar haar vrije wil bracht haar naar stad B. Of niet? WAT deed haar besluiten om naar stad B te gaan? En waarom was dat het enige wat ze had kunnen doen?

Yazhi: Omdat ze een keuze had en elk definieert elkaar, en de andere geeft informatie door aan een ander op het kwantumniveau, waarbij elke tijdlijn wordt gedefinieerd.

En ja, van bovenaf gezien komen alle gebeurtenissen samen dat ze geen andere keuze heeft dan te doen wat ze precies doet. Maar dit vanuit het oogpunt van haarzelf nu, in de stad B. Net als voor de ander die naar school ging in de stad A.

Ze geven de informatie allemaal aan elkaar door, niet alleen die twee, maar ook ontelbare miljarden anderen, en vormen wat ze zichzelf noemt.

Gosia: Welke soorten informatie?

Yazhi: Perceptie, ervaring van het soort dat een ziel definieert, wat een ziel vormt.

Gosia: Wacht. Dus, vanuit het gezichtspunt van haarzelf in stad A, als ze daarvoor had gekozen, was DAT OOK de enige optie die ze had kunnen doen?

Yazhi: Ja.

Gosia: Wacht dan even... dan hebben we aan het eind miljoenen vrije keuzebeslissingen. Ook al zijn ze allemaal de enige die we voor onszelf hadden kunnen nemen...

Yazhi: Van één niveau ja. Maar alleen omdat je je niet bewust bent van andere dingen die samenkomen om te creëren wat jij de realiteit noemt. Zodra je het weet, verenig je die tijdlijnen als één. En dat doen we allemaal voortdurend terwijl we ons bewustzijn uitbreiden.

Gosia: Het is een ingewikkeld onderwerp voor mij om te begrijpen. Ik bedoel... ze ging naar stad B. Ze had naar school kunnen gaan, stad A. Waarom was hierheen komen het enige wat ze had kunnen doen? Ik snap het nog steeds niet.

Yazhi: Vanuit het ene niveau had ze veel dingen kunnen doen, maar ze deed er een specifiek van. Waarom? Waarom die? Omdat alle anderen samenkwamen om die ene te vormen als de enig mogelijke uitkomst vanwege de toegevoegde omstandigheden van alle anderen samen. Omdat ze niet geïsoleerd zijn, interfereren ze allemaal met elkaar en creëren ze elkaar. Dus van bovenaf gezien alle keuzes en tijdlijnen, had ze alleen kunnen doen wat ze deed.

Gosia: Maar ze had nog steeds naar schoolstad A KUNNEN gaan. Dat "ZOULDEN KUNNEN"... betekent dat die optie open stond.

Yazhi: Ja, maar dat deed ze niet.

Gosia: Maar zou kunnen.

Yazhi: Je had door een meteoriet kunnen worden getroffen, maar dat is niet zo! Dat je de ene als waarschijnlijker ziet dan de andere, komt alleen door de ideeën die je in je hoofd hebt.

Gosia: Maar het feit dat iets op deze manier gebeurt en niet het ander, betekent niet dat het ander niet had kunnen gebeuren, en dat het niet de optie was, toch?

Yazhi: Maar er was een heel specifieke reeks redenen waarom dat niet gebeurde.

Gosia: Hmm ok... En de laatste vraag die ik voor nu heb is deze: je zei dat alle tijdlijnen elkaar overlappen en informatie wordt doorgegeven enz... Dus vreemde gebeurtenissen, zoals mensen die vreemde gebeurtenissen vertonen die behoorlijk wonderbaarlijk lijken, kunnen iets te maken hebben met gebeurtenissen in een andere tijdlijn?

Yazhi: Ja, want alle informatie in alle tijdlijnen is slechts één massa zonder heden, verleden, geen toekomst, dus de informatie komt alleen over door frequentieovereenkomst, naar geloven, door perceptie.

Dus... zoals gezien in de geschiedenis. Veel verschillende dingen die in het verleden zijn gebeurd, zeg 2000 jaar geleden, vanuit totaal verschillende tijdlijnen, komen allemaal samen in één punt, punt dat we het nu noemen. Maar het nu gezien vanuit het oogpunt van één bewustzijnswaarnemer. Dus als koning Edward de tweede terug op de dag uitgleed en zijn been brak, en in een andere niet... ze beïnvloeden het nu allemaal met dezelfde intensiteit.

Dus zelfs gevechten in de geschiedenis waar het in de ene tijdlijn één uitkomst had en in een andere tijdlijn een andere uitkomst, ze beïnvloeden allebei het nu op dezelfde manier en intensiteit, het nu definiërend het punt van bewustzijn en bewustzijns singulariteit.

Er is dus niemand verleden. Geen juist en onjuist verleden. Alleen onjuist zijn vanuit één of ander zeer specifiek gezichtspunt. Alle mogelijkheden bestaan altijd en ze interfereren en definiëren elkaar en veroorzaken elkaar.

Gosia: Ok, ik begrijp het/moet nog nadenken. Ben je moe?

Yazhi: Nee.

Gosia: Je schrijft al een tijdje. Nee?

Yazhi: Als ik Engels schrijf, kan ik verder en sneller gaan.

Gosia: Oké. Wel, het is best fascinerend, dit onderwerp, en hoe je het waarneemt vanaf dat hoge uitgebreide niveau. Het is absoluut een nieuwe invalshoek.

Yazhi: Bijvoorbeeld. Om naar het verleden te reizen om te voorkomen dat een specifieke wetenschapper door een bus wordt geraakt, waardoor een spiraal van negatieve gebeurtenissen ontstaat die leiden tot bijvoorbeeld een wereldoorlog. Dus je gaat naar het punt in de tijd zoals 3 minuten voordat hij die straat zou oversteken waar hij werd aangereden door een bus. En dan stop je hem en vraag je hem de weg, waardoor de synchroniciteit verandert die nodig is om door de bus te worden geraakt. Maar dan ga je blij denken dat de missie volbracht is. Alleen om de dreun te horen van de wetenschapper die door de bus wordt aangereden.

Je stopt hem om de weg te vragen en veroorzaakt de vertraging waardoor hij werd aangereden door de bus. Dan ga je een tweede keer terug, en je stelt hem nog meer op. Gewoon om hem angstig te maken omdat hij te laat op zijn werk is. Hem weer door de straat laten rennen om door dezelfde bus te worden aangereden. Nogmaals, het veroorzaken van de gebeurtenis die je wilde stoppen.

Gosia: Maar je hebt het niet echt veroorzaakt. Het had in de eerste plaats op welke manier dan ook moeten gebeuren. Anders zou je niet proberen te voorkomen dat het gebeurt.

Yazhi: Dit is te vereenvoudigd, maar het kan extreem ingewikkeld worden, waarbij je toegevoegde en herhaalde pogingen om te voorkomen dat hij door een bus wordt geraakt, alleen maar meer spiralen creëert met hetzelfde resultaat... en in dat geval had ik alleen maar meer kunnen doen om daarheen te gaan om te proberen die gebeurtenis te stoppen.

Gosia: Leg alsjeblieft uit wat je bedoelt dat wanneer je teruggaat, je HET VEROORZAAKT. Hoe wordt het veroorzaakt? Je hebt het misschien een beetje veranderd, maar het gebeurde nog steeds, zelfs zonder jou erin.

Yazhi: Je wilt een gebeurtenis stoppen, dus plan je een missie om in de tijd te reizen om te voorkomen dat de wetenschapper wordt aangereden door een bus. Maar je realiseerde je niet dat de reden waarom hij door de bus werd geraakt, is omdat je daar al was om hem te stoppen, zelfs voordat je überhaupt naar de missie vertrok. Omdat alles met elkaar verbonden is en in complexiteit spiralisert. En hoe meer je je bewust bent van de complexiteit van het waarom dingen gebeuren, hoe meer je begrijpt waarom het niet zo eenvoudig is om het verleden te veranderen.

Gosia: Oké. Wat een mengelmoes van de realiteit hebben we zelf! Eén vraag: waarom de illusie van vrije wil creëren voor ons lagere zelf? Wat heeft het hogere zelf eraan? Je zei hierboven dat we ons niet bewust zijn van het feit dat we geen vrije wil hebben, omdat we ons gewoon niet herinneren wat er daarna gebeurt. Waarom ontwerp je het dan op deze manier?

Yazhi: Meer dan waarom... Ik zou zeggen dat de illusie van vrije wil voortkomt uit ons negeren hoe dingen werken en wat er daarna komt. Alsof je voor het eerst een film kijkt. Je hebt geen idee wat er in de film gaat gebeuren. Dus alle mogelijkheden en alle keuzes die de acteurs hebben zijn mogelijk voor jou die kijkt. Maar vanuit een meer uitgebreid oogpunt, de film staat vast, de gebeurtenissen zijn al op hun plaats, al gefilmd. Alleen jij kent het plot en het einde niet. Dus je denkt dat er een vrije wil in de film zit. Omdat je niet weet wat de personages gaan doen.

Maar als je de film voor de tweede keer bekijkt, dan zie je dat er geen vrije wil is en staan de zaken al vast. Maar dan is het alleen je persoonlijke gezichtspunt en bewustzijnsperceptie die bepaalt of er al dan niet enige waargenomen vrije wil in de film zal zijn.

Gosia: Ik moet wel verduidelijken hoe de MANIFESTATIE hierbij een rol speelt. En het feit dat we 'scheppers' van de werkelijkheid zijn. Vanaf welk niveau zijn wij dan de makers? Hoe manifesteren we ons dan eigenlijk? Hoe sluit dat hier aan?

Yazhi: Manifestatie is om één mogelijkheid naar je toe te brengen met behulp van frequentieovereenkomst. Geldig vanuit een lager gezichtspunt, maar vanuit een meer uitgebreid gezichtspunt, dat, wat je ook manifesteerde, slechts het logische gevolg zou zijn van alles wat aan die gebeurtenis voorafgaat.

Gosia: Oké. Dus... in die zin... hebben we dan het speelveld open... door de frequenties aan te passen, ervoor te kiezen bepaalde frequenties te zijn, die frequenties zijn, brengen we een bepaalde mogelijkheid in onszelf en niet de andere.

En om terug te gaan naar het punt hierboven... dat het voortkomt uit ons negeren hoe dingen werken. WAAROM DOEN WE DAN? Waarom werd DAT in het samenstel van dingen geschreven? De onwetendheid?

Yazhi: Er is er maar één, er is alleen de Bron. Bron is alles wat er is, een onmogelijk voor te stellen of te definiëren eenheid. Het betekent dat alles wat kan zijn, buiten de tijd en buiten de ruimte is en al is. Dus alles wat al is, bestaat, alle mogelijkheden zijn en zijn gewoon. De reden waarom Eenheid,

Bron, zichzelf opsplijste in talloze holografische delen, die allemaal alles bevatten wat het geheel definieert, holografische fragmenten van de Bron die zielen worden genoemd.

Maar de enige manier om de Bron te fragmenteren, dat is al het weten, want weten is ook bewustzijn, en alles is bewustzijn, om dan een fragment te zijn, hoewel je nog steeds eenzijn bent, je herinnert je het niet allemaal / weet het allemaal want als je dat deed, dan zou je de Bron zijn.

Dus wat een ziel definieert, een fragment van de Bron, is niet alles onthouden. Begrijp het allemaal niet. Maar je bent nog steeds de Bron en je energie, wat jou definieert is om alles te weten, dus dat is alles wat een ziel wil doen. Om uit te breiden, om de weg naar huis te zoeken, om de weg te zoeken om alles te onthouden, om weer volledig Bron te zijn.

En je zei: Gosia; "Dus... in die zin... hebben we dan het speelveld open", ja, als fragmenten van de Bron... en hoewel alles vast ligt, hebben we in onze beperkte ervaring wel de volledige illusie van vrije wil, maar alleen zoals uitgelegd door mijn filmanalogie. In die zin zijn we makers. Maar we creëren niets, omdat het al gecreëerd is.

Maar tegelijkertijd is het niet zo dat dingen al gemaakt zijn... we zijn die dingen, we zijn die we denken te creëren. We creëren geen "dingenconcepten of ideeën", het zijn wij wat we creëren, en al het andere komt uit "ons". We ZIJN wat we creëren.

Gosia: Hmm... Ik geloof nog steeds dat het een beetje anders is dan de film, omdat de film, het was niet de VS die hem produceerde of creëerde. En met onze levensomstandigheden zijn wij het allemaal. Van verschillende niveaus, maar toch wij.

Yazhi: Nee, jij was het die het creëerde, zoals je al het andere voor jezelf creëerde, zelfs de sterren hierboven. Omdat jij het bent met je bewustzijn, met je perceptie, ethiek en waarden, die die film op je eigen unieke manier interpreteert. Dus jij bent het die de ervaring van het kijken naar die film creëert. En alles is ervaring.

Gosia: Ik heb die acteurs niet in de film gemaakt. Hollywood deed het.

Yazhi: Zelfs de acteurs, de regisseur en de producent ben jij weer alleen in een andere tijdlijn, onder andere omstandigheden. Maar ik weet het, dat is alleen geldig vanuit een hoger perspectief.

Wie heeft het idee van wat Hollywood is? Wie interpreteert wat er in de film gebeurt, waarom het je interesseert, of niet? Hetzelfde als je op straat loopt. Het is een ervaring, blijkbaar niet volledig onder uw controle. Je hebt die stoep, die lantaarnpaal, dat gebouw niet gemaakt, zeg je. Maar jij bent het nog steeds die het allemaal in je geest creëert, en al die zogenaamde potentiële energie zin geeft. Daarom noem je het een gebouw, omdat je in gedachten alle concepten vasthoudt die dat 'ding' in verband brengen met een bruikbaar object van deze of gene kwaliteit en gebruik.

Dus niets is echt buiten jou. Het zit allemaal tussen je oren. JIJ creëert het hele Universum zoals door jou gezien en geïnterpreteerd. En dat is net zo geldig als hoe iemand anders het universum ziet. En ze delen allemaal en hebben met elkaar te maken en veranderen en beïnvloeden elkaar. Meer en meer totdat er weer eenheid is bereikt.

Gosia: Ja. En de laatste vraag, de laatste die ik voor nu schijn te hebben: afgezien van het feit dat hun geest wordt uitgebreid met deze concepten, hoe kunnen mensen deze kennis toepassen, zodat het hun directe realiteit meer ten goede komt? Zoals wat je bijvoorbeeld zei over mysterieuze gebeurtenissen die plaatsvinden... hoe het allemaal komt en overlapt tussen verschillende tijdlijnen. Ze kunnen die gebeurtenissen nu in een ander licht gaan begrijpen. Welke andere praktische les kunnen we hen hieruit leren?

Yazhi: Uitbreiden is alles wat een ziel wil doen. Om het waarom van alles te begrijpen. Verwijder dat van een ziel en je blijft zitten met een lege huls. Om hiermee iets praktisch in de "echte wereld" te kunnen vinden, of niet, hangt af van het bewustzijnsniveau van elke luisteraar.

Zoals ik zou zeggen, dit is de kern van wat er toe doet, en alles wat er toe doet. Want naarmate je in bewustzijn groeit, begrijp je steeds meer van alles en daarmee weet je automatisch hoe je je realiteit in jouw voordeel kunt veranderen. Zelfs niet als knowhow, het komt automatisch met de kennis.

Dus, het praktische, dit is de reden waarom we allemaal zouden moeten uitbreiden en meer over alles zouden moeten weten. Uiteindelijk zal het je macht geven over tijd en materie, en zelfs over de dood zelf.